

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΜΗ ΚΑΘΕΥΔΩΜΕΝ.

Μετὰ τὸ τραγικὸν δράμα τῆς 30 Νοεμ-
 βρίου μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀντιπολι-
 τεύσεως, τὴν διαμαρτύρησιν καὶ παραίτησιν
 αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, τὸ
 ἔθνος σύμπαν περιέμενε καὶ περιμένει ἐνα-
 γωνίως παρ' αὐτοῦ ἀπόφασιν θέτουσαν φρα-
 γμὸν εἰς τὸν χεῖμαρρον τῆς ἐνεστώσης ἀ-
 κολασίας καὶ ἱκανοποιοῦσαν τὰς εὐχὰς καὶ
 ἐπιθυμίας αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ σπου-
 दाῖα ταῦτα κατὰ τῶν συνταγμ. τοῦ ἔθνους
 ἐλευθεριῶν γεγονότα, ἡ ἔντονος διαμαρτύ-
 ρησις καὶ παραίτησις ἐξήχοντα γνησίων βου-
 λευτῶν, αἱ κατὰ τῶν ὑποσκαπτόντων τὰς
 βάσεις τοῦ πολιτεύματος ἀποδοκιμασίαι σύμ-
 παντος τοῦ ἔθνους, μὴ ὑποληφθεῖσαι, φαί-
 νεται, σπουδαῖαι ἢ ἀνάξια λόγου θεωρη-
 ρεῖσθαι, δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς
 ταύτης νὰ μεταβάλλωσι τὴν φοβεράν καὶ
 ἀπελπιστικὴν τῶν πραγμάτων ὄψιν. Ἐνεκεν
 τούτου οἱ ὀλετήρες τῆς δυσυχούς Πατρίδος
 δὲν ἀπέβαλον εἰσέτι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλ-
 πίδα, ἀλλ' ἀντλοῦντες ἐκ τῆς Αὐλῆς δυνά-
 μεις χωροῦσι θρασύτεροι εἰς τὴν πραγμα-

τοποίησιν τοῦ ἔργου, οὐδόλως ἀναλογιζό-
 μενοι τὰς φοβεράς συνεπειάς.

Ἐν τοιαύτῃ ἀπελπιστικῇ καταστάσει δια-
 τελοῦντες δὲν πρέπει νὰ καθυδῶμεν· δὲν
 πρέπει ἀδιαφοροῦντες νὰ περιμένωμεν ἐκ τῆς
 τύχης τὰ πάντα. Τὰ ἔθνη ζῶσιν ὅταν κινῶν-
 ται· δοξάζονται, ὅταν γενναίως καὶ πατριω-
 τικῶς ἀγωνίζονται· ἐλευθεροῦνται, ὅταν
 διαρρηγνύωσι τὰ δεσμὰ καὶ καταστρέψωσι
 τοὺς ἐργάτας τοῦ δεσποτισμοῦ.

Δὲν πρόκειται περὶ ἐπουσιῶδους τινὸς ζη-
 τήματος· δὲν πρόκειται περὶ ἀπλοῦ ἐγκλή-
 ματος, ἀλλὰ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ
 συνταγματ. ἡμῶν πολιτεύματος, περὶ τῆς
 ἐλευθερίας ἢ μὴ τοῦ ἔθνους. Ἀνάγκη λοιπὸν
 νὰ λάβωμεν τάχιστα ὅλα τὰ νόμιμα ἀμυ-
 ντικά μέσα, ὅπως ἀποσοθήσωμεν τὸν μετὰ
 σπουδῆς ἐπερχόμενον κίνδυνον· ἀνάγκη νὰ
 προλάβωμεν αὐτόν, πρὶν μᾶς προκαταλάβῃ.

Ὁ κίνδυνος δὲν εἶνε μακρὰν ἡμῶν· τὸ ἔρ-
 γον αὐτῶν δὲν τίθεται ὑπὸ σκέψιν καὶ δοκι-
 μασίαν πρῶτον ἤδη, ἀλλὰ πρὸ ἑπταετίας
 ἀρξάμενον, ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸ τέρμα του.
 Τὰ μέχρι τούδε ἐν ἀφανείᾳ ὑπενεργούμενα,
 ἤδη πλέον τελοῦνται μετὰ παρρησίας καὶ

Οριάμβου ἀπὸ δὲ τῆς 30 Νοβρίου ἡ Ἑλλὰς
 διατελεῖ ὀριστικῶς καὶ ἀναμφιβόλως ὑπὸ τὸ
 κράτος δεσποτικῆς αὐθαιρεσίας.

Τὰ ἐλεύθερα ἔθνη δὲν ἀνέχονται τὴν πα-
 ρανομίαν· δὲν ἀνέχονται τὴν ἀθέτησιν τῶν
 ἐλευθερῶν θεσμῶν τῶν τοσοῦτον μάλιστα
 αὐθαδῶς γινομένην· διότι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει
 ἡ ἐλπίς τῶν, ἡ ἐλευθερία ὑπαρξείς τῶν ἀνευ
 δ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι καὶ νὰ
 εὐδαιμονήσωσιν. Οἱ ἐλεύθεροι θεσμοὶ εἶνε οἱ
 προστάται καὶ φρουροὶ τοῦ ἔθνους, εἶνε οἱ
 σωτήρες αὐτοῦ. Ἐπομένως οἱ ἀνατρέποντες
 αὐτοὺς, καταστρέφουσι τὰς ἐλπίδας καὶ τὴν
 ζωὴν του.

Ἡ ἀσέβεια πρὸς τοὺς ἱεροὺς τῆς Πατρί-
 δος νόμους ἐγένετο παρ' αὐτῶν τοσοῦτον
 ἀυσυστόλως, ὥστε μόνον ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν
 προξενεῖ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπελπισίαν.
 Ἐν τῇ Ἰστωρίᾳ ὑπάρχει σπανιότης τοιοῦτων
 γεγονότων, ἀπαντωμένων εἰς παρεληλυθό-
 τας χρόνους βαρβάρων ἔθνων. Ὅτι καὶ ἂν
 διήλθον, ἢ κατέστρεψαν αὐτὸ, ἢ δὲν τὸ ἀφῆ-
 σαν ἀκέραιον καὶ ἀγνόν. Αἱ ἐκλογαὶ ἐνοθεύ-
 θησαν· αἱ ἐξελέγξαις ἐγένοντο κατὰ τὸ μέ-
 τρον τῆς αὐθαιρέτου θελήσεώς των· οἱ δὲ

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΤΖΟΥΜΠΕΣ ΕΓΚΑΥΧΩΜΕΝΟΣ.

Τοῦ διαβόλου τὰ ζαγάρια, ἔς τὰ σωσά τους τὸ πισεύουν,
 Πῶς μ' αὐτὰ ὅπου μοῦ κάνουν ἀληθῶς μὲ μασκαρεύουν!
 Καὶ φωνάζουν στεντορεῖως μὲ σηκῶτια καὶ πλεμόνια,
 Ὅτι ἔφερα ἔς τὸν τόπον τοῦ δεσποτισμοῦ τὰ χρόνια!..
 Μπρὲ, ἐλάτε εἰς τὸ νοῦ σας, μπρὲ, μὴν εἶσθ' ὄλως χαϊθάνια,
 Κι' ὁ Τζουμπές δὲν χαμπαρίζει ἀπὸ τέτοια κουραχάνια.

Καὶ γυρεύουν νὰ σηκώσουν τὸ λαὸ εἰς τὸ ποδάρι...
 Ἐ, φορτοῦνά σας, ζαγάρια... θὰ σᾶς ζέξω ἔς τὸ ζευγάρι,
 Ἄν ἔς τ' αὐγά σας δὲν καθῆστε, ἂν δὲν παῦτε νὰ ἰμιλῆτε,
 Κι' ἂν μέγαλανε προδότην πάντοτε μὲ θεωρῆτε...
 Μὰ τὴ τουρλωτῆ μου φέσα, μὰ τὴ πλουμουδὴ ζουνάρα,
 Γρήγορα θὰ ξεκληρῆσω τῆς ἐλευθερίας τὴ φάρα!..

Θὰ μὲ φᾶνε, ποῦ νὰ φᾶνε καὶ τὰ νυχοπόδαρά τους,
 Μὲ ἐκεῖνο — πῶς τὸ λένε; — τὸ σαχλοῦπόμνημά τους·
 Ὅλαις μου τῆς ἀνομίαις καὶ τὰ κακουργήματά μου,
 Καὶ τ' ἀντεθνικὰ ἀκόμη κι' αἰμοβόρα σχέδιά μου,
 Ὅλα τὰφεραν εἰς γνῶσιν καὶ Λαοῦ καὶ Βασιλείας,
 Τοῦ Συντάγματος οἱ στῦλοι, οἱ ἐχθροὶ τῆς τυραννίας...
 Μάθετε, μωρὲ ζαγάρια, ὁ περιδοξὸς τζουμπές μου,
 Ὅτι δύναται ἀκόμη νὰ σκεπάξῃ τῆς πομπᾶς μου!
 Ὅστε δὲν τὰ χαμπαρίζω καὶ τὰ τέτοια καὶ τὰ ἄλλα,
 Κι' οὔτε τὸ λαὸ φοβοῦμαι νὰ μὲ στείλῃ ἔς τὴν κρεμάλα...
 Ἄ! λαὸς, μὰ τὴ ψυχὴ μου, πρότυπο ἔς τὴν οἰκουμένη!
 Τὰ ἀνδράποδα, τοὺς Σκύθας, τοὺς Μογγόλους ὑπερβαίνει.

Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.
 Τότε ποῦ θὲ νὰ κρυφθῆτε, μπρὲ διαβολικὰ ζαγάρια;
 Ἄ! τότε θὰ σᾶς ἀργάσω τ' ἀκατέργαστα τομάρια!
 Τότε, τότε θὰ σᾶς δείξω πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι,
 Τό ε, τότε θὰ ἰδῆτε τὸ σατραπικὸ μου χέρι...
 Μ' ὄλαις πλέον τῆς φωνᾶς σας, μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ μου,
 Θὰ ἰδῆτε νᾶρθ' εἰς πέρας γρήγορα τὸ σχέδιό μου.

ΚΑΘΡΕΪΤΗΣ

Ο ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ.

Ὁ κοινός και δεινός ρήτωρ Κωνσταντῆς, μαθὼν, ὅτι οἱ ἐντιμοὶ βουλευταὶ Πονηρόπουλος τῆς πεντάδος και ὁ Μπουφίδης τῆς Λεβαδείας ἐκαυχῆθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύοντες, ὅτι αὐτοὶ εἶνε οἱ δεινότεροὶ ρήτορες, τοὺς προσεκάλεσεν εἰς συναγωνισμόν. Ὁ συναγωνισμὸς γενήσεται αὐριον Κυριακὴν τὴν 3ην μ. μ. ἐν τῇ πλατεία τῆς Ὁμοιοῖας ἐνώπιον ὄλου τοῦ πλήθους. Θὰ ὀμιλήσωσι δὲ περὶ τριῶν σπουδαίων και μεγάλων ζητημάτων. 1) περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. 2) περὶ τῆς πολιτειακῆς ἡμῶν καταστάσεως, και 3) περὶ ἀπαρτίας. Δύο δὲ ἀξιότιμοὶ και εὐσυνείδητοὶ κύριοι προσεκληθῆσαν ἵνα δικάσωσι, ὁ βουλευτῆς Ῥοντήρης και ὁ καθηγητῆς Σαρίπολος. Ὁ ἐγκριθεὶς ὑπ' αὐτῶν και ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ πλήθους δεινότερος ρήτωρ στεφανωθήσεται παρουσία χρυσῶ στεφάνῳ, εἶτα δὲ θὰ καθίσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς βράχεως του ὁ βουλευτῆς Α. Βαλασόπουλος και θὰ τὸν γυρίσῃ εἰς ὄλην τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, προπορευομένου τοῦ Βούλγαρη και Γρίβα και παρεπομένων τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἀπαρτίαν 76 βουλευτῶν τῆς λόγχης. Ἐκατέρωθεν δὲ θὰ βαδίζῃ ὁ εὐζωνικός στρατός, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἱππότην και ἥρωα τῆς ἐκλογῆς Κρωπίας, και τῆς μουσικῆς παιανίζουσης τὸν ὕμνον τοῦ δεσποτισμοῦ. Θὰ πορευθῶσι κατόπιν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐνθα ὁ δούξ τῆς Αἰγίνης Λογιωτατίδης ἀνερχόμενος ἐπὶ τῆς βράχεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πεντάδος Βολτέρρα θὰ ἐκφωνήσῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Καμαρίλλας σπουδαιότατον λόγον περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Συντάγματος και τῶν ἐντεῦθεν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Αὐλὴν διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο γεγονός και τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ λόγου του.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αὐριον τὴν 10ην ὥραν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος θὰ ἐγχειρισθῇ τὸ μέγα παράσημον τῆς τιμῆς εἰς τὸν βουλευτὴν Ῥοντήρη χάριν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αἰσθημάτων του. Ἐν τῷ μέσῳ παρατεταγμένου εὐζωνικοῦ στρατοῦ θὰ ἴσταται ὁ Ῥοντήρης. Ἀμα δὲ φθάσῃ ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου θὰ περιβάλῃ αὐτὸν μὲ ἐρυθρὰν χλαίναν, εἶτα ἐλθὼν και ὁ πρωθυπουργὸς θὰ τῷ κρεμάσῃ διὰ κρίχου εἰς τὸν τράχηλον τὸ Μέγα Παράσημον. κατόπιν ὁ Δούξ τῆς Αἰγίνης Λογιωτατίδης θὰ τῷ φορέσῃ τὸν πράσινον πῖλον. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐκφωνήσῃ σπουδαιότατον λόγον ὁ εὐγλωττος ἀγορητῆς Ζέξας περὶ τοῦ πῶς ἀμοιβονται οἱ ἐργάται τῆς δουλείας. Μετὰ δὲ τὸν λόγον θὰ καθβαλικεύσωσι τὸν νέον τοῦτον εὐπατρίδην Ῥοντήρη ἐπὶ ὄνου ἔχοντος μικρότεραν τῆς ἐδικῆς του κεφαλὴν και θὰ γυρίσωσιν αὐτὸν εἰς τὰς λεωφόρους τῆς Κεχροπίας προπορευομένων και ζητωκραυγάζοντων τῶν τε ὑπουργῶν και αὐλικῶν.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Μοναδικὴ παράστασις

Διὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Δοθησομένη πρὸς δόξαν και τιμὴν

τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη,

ὑπὸ

τῆς κωμικοτραγικῆς Πεντάδος Ζακύνθου.

Πρὸς τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς πρωτεύουσῃς

Κύριοι,

Προτιθέμενοι ν' ἀπέλωμεν ἀνεπιστρέπτει εἰς τὴν ἰδιαίτεραν πατρίδα μας και ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν μοναδικὴν παράστασιν πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργείου, παρακαλοῦμεν τὸ σκληρὸν κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν ὅπως τιμήσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς ἐν τῷ Θεάτρῳ παρουσίας του τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Κρίνω περιττὸν, κύριοι, νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰς ἐπιτυχεῖς ἡμῶν τραγικοκωμωδίας, καθὼς ἐὰν μόνον ἀναπολήσῃτε εἰς τὴν μνήμην σας τὸ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Ζακύνθου παρασταθὲν τραγικοκωμικὸν δρᾶμα, δύνασθε νὰ ἐννοήσῃτε τὴν ἀξίαν ἡμῶν.

Ἐπιθυμοῦντες προσέτι ὅπως παράσχωμεν περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς παρευρεθησομένους ἀπεφασίσαμεν και ἐξελέξαμεν ὡς ἀντικείμενα παραστάσεως τὰς κορωνίδας τῶν δραμάτων και τῶν κωμωδιῶν, ἥτοι τὸ ὑπὸ τοῦ σὶρ Βαλαωρίτου ποιηθὲν περισπούδαστον δρᾶμα «Ἡ Ἀνεγερσις τοῦ Δεσποτισμοῦ» και τὴν περιώνυμον κωμωδίαν «Αἱ ἀσχημίαι τῆς Βουλῆς» συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γέροντος Ζάρκου και διορθωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Α. Βαλασοπούλου, Νικουπόλλου και Δουζίνα.

Ἐπεείσμεθα δὲ ὅτι ἡ παράστασις αὕτη γενησομένη ὑφ' ἡμῶν, ἀνδρῶν ἐμπειροτάτων και πολυβρυλλήτων, θέλει παράσχει ὑμῖν οὐ μόνον εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ και μνήμην ἀνεξάλειπτον.

Ἐν τέλει δὲ ὑπενθυμίζομεν ὑμῖν, ὅτι τὸ εἰσπραχθησομένον ποσὸν θέλει χρησιμεύσει εἰς διανομὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγνώμονος Πατρίδος ἀγωνισθέντων βουλευτῶν τοῦ προσφιλοῦς μας Ὑπουργείου ἐνεκεν τῶν ἐπερχομένων ἐπισήμων ἑορτῶν.

Ἐκ τοῦ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν, 14 Δεκεμβρίου 1874.

Ὁ διευθυντῆς τῆς Πεντάδος Βολτέρας,
τῶν βουλευτῶν τὸ γέρας.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.

Προχθές, γενομένου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξυβρίσθησαν ἀμοιβαίως ὁ καλαντζῆς Νικουτόπουλος μὲ τὸν νετέρον Βαλασσόπουλον ὁ μὲν ἀπεκάλεσε τὸν Βαλασσόπουλον κτηνιατρὸν, ὁ δὲ τὸν Νικουτόπουλον μπαλωματῆν. Συνεπεία τούτου ἀπεφασίσαν νὰ μονομαχήσωσι πρὸς ἱκανοποίησιν των, ἀλλὰ λυπούμενοι τὴν πολύτιμον ζωὴν των, ἀπετάθησαν εἰς τὸν ἀφέντην των ὅπως τοῖς εὐρὴν νέον τρόπον μονομαχίας. οὗτος ἔφερε τὸ ζήτημα ἐνώπιον ὑπουρ. συμβουλίου, και μετὰ πολύωρον σκέψιν ἀπεφασίσθη ἡ ἐξῆς μονομαχία:

Τὸν μὲν Νικουτόπουλον νὰ καθβαλικεύσῃ ὁ Ἀχολος, τὸν δὲ Βαλασσόπουλον ὁ Δου-

ζίνας ἐμπροσθεν τοῦ Βούλγαρη ἔχοντας τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας. κατόπιν δὲ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Βούλγαρη νὰ βαδίσωσι τροχάδην μέχρι Τατοῦ. ὁ πρότερον κουρασθεὶς θὰ θεωρῆται ἡττημένος. Τινὲς λέγουσι ὅτι ἡ πελώριος βράχι τοῦ Βαλασοπούλου θὰ ἀνθέξῃ περισσότερον, ἀλλ' ἡμεῖς, ὡς και οἱ πλείονες, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ βράχις τοῦ Νικουτοπούλου, συνειθισμένη νὰ φέρῃ τὰ χαλκῶματα, θὰ ἀνθέξῃ περισσότερον, και κατὰ συνέπειαν οὗτος θεωρεῖται ἀπὸ τοῦδε νικητῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ Ζωχιὸς ἔλεγεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν Βούλγαρη: ἂν τὸ ἔθνος ἐγεροῖ τὸ θὰ ὑπάγῃ νὰ εὐρὴ ἄστυλον; Ὁ γεραρὸς Βούλγαρη τῷ ἀπεκρίθη: ἂς ἦνε καλά ἡ Περιβόλα μου. ἀλλ' ἐσὺ, τῷ εἶπε, ποῦ θὰ ὑπάγῃς ἂν ὁ δεσποτισμὸς ὑπερισχύσῃ;

Ἡρώτησέ τις τοὺς Ζακυνθίους βουλευτάς ἂν ἦνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐντιμον βουλευτικὴν θέσιν των. Καὶ παρὰ πολὺ μάλιστα, ἀπεκρίθησαν, διότι ὅπου και ἂν διέλθωμεν μᾶς τιμῶσι διὰ καταπληκτικῶν συριγμῶν.

Ἐρωτηθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, πῶς πηγαίνουν τὰ πράγματα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του; Θαυμάσια! Θαυμάσια! ἀπήντησε, καθόσον οὐδέποτε ἐνθυμοῦμαι τόσῃ ἡσυχίαν και τόσῃ χαρὰν εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ὅσῃν ἐφέτος. αἱ Ἀθηναὶ παριστώσι ὄψιν μειδιῶσαν, διότι ὅθεν και ἂν διέλθῃ τις παντοῦ βλέπει τοὺς πολίτας ἀγαλλομένους και συρίζοντας ὡς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγίου Βασιλείου.

Χθὲς ὁ Ἀλέκος Ἀχολος μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐθεντοῦ τοῦ Βούλγαρη ἵνα αἰτήσῃ συγχώρησιν και κοινωνίαν ἐλευθέρου πάσης ἀμαρτίας. — Καὶ πῶς ἐτόλμησες νὰ παρουσιασθῆς σήμερον ἐνώπιόν μου, ἀναίσχυντε; Ποῦ ἦσο προχθὲς κερμιμένος ὅτε μᾶς ὕβρισε, μᾶς ἠπέλιθσε, μᾶς ἐξητηλίσειεν, ἐνὶ λόγῳ μᾶς ἔκαυσε ὡς ρουκέτα εἰς ἀντιπολιτευόμενος και οὐδὲν τῶν πιστῶν κοπελιῶν μου ἠδυνήθη νὰ σομώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἀρείου ἐκεῖνου; Κριμνήσου ἀπ' ἐμπρός μου και σὺ δόλιε! φύγε νὰ μὴ σὲ βλέπω παράνομε!!! Τοιαύτης ἔτυχε συγχωρήσεως ὁ κύρ Ἀλέκος ἐκ μέρους τοῦ γεραροῦ Βούλγαρη και μόλα ταῦτα δὲν ἐχόλιασε διατί; διότι εἶνε πράγματι ἀχολος...

Περίεργος φαίνεται ἡμῖν ἡ εὐγενὴς και ἀβρόφρων ματ-μαζέλ «Νομιμότης», διότι ἐνῶ ὑπὲρ τῆς φίλης τῆς Καμαρίλλας παίξῃ τὸν γλυκύτατον και τερπινότατον αὐλόν, κατὰ τῶν πιστῶν ὁμῶς βουλευτῶν τῆς κτυπᾷ τὸ βάνουσον τούμπανον. Φαίνεται δὲν εἶνε εὐχαριστημένη, ὅχι διότι δὲν ἀκολοθοῦν και αὐτοὶ τυφλῶς τὴν αὐτὴν καταχθόνιον πορείαν, ἀλλὰ διότι ἀγνοοῦσι τὰ γαλλικὰ και τὰ φραντζέζικα, και δὲν εἶνε εὐγενεῖς, ὡς αὐτὴ, ἀλλ' ἄνθρωποι βάνουσοι, ἀγροῖκοι και ἀμαθεῖς.

Ὁ συντάκτης Γ. Διαμαντόπουλος.
Ἐπεταὶ Δικαστ. Παράρτημα.